

188 Când mă plec în rugăciune

Moderato

Vater, lass mich Gnade finden!

1. Când mă plec în ru - gă - ciu - ne, Dom - nu - a - u - de gla - sul meu,
 2. Când mă plec în ru - gă - ciu - ne, Vi - ne ce - rul pe pă - mânt;
 3. Când mă plec în ru - gă - ciu - ne, Stau pe sfîn - te î - năl - țimi,

Vi - ne - n - da - tă și - mi răs - pun - de Și - mi a - ju - tă - n ori - ce greu.
 Ori - ce dar în El se - as - cun - de, În I - sus cel bun și blând.
 Un - de pa - cea mă pă - trun - de Cu lu - mini de he - ru - vimi;

Da - că to - tuși ză - bo - veș - te, Știu că nu sunt pă - ră - sit:
 O fân - tâ - nă ne - se - ca - tă Es - te - n veci iu - bi - rea Sa,
 Uit a - tunci de su - fe - rin - ță, Uit de toa - tă ca - lea grea

El mă - n - va - ță și do - reș - te Să aș - tept mai li - niș - tit.
 Când Îi spun du - re - rea toa - tă, Dom - nul um - ple via - ța mea.
 Și mă bu - cur în cre - din - ță, A - le - lu - ia, o - sa - na!